

at kvinder og mænd opfattes som ligeværdige og får lige muligheder for at vælge.

Men det betyder selvfølgelig ikke, at vi skal gøre mænd og kvinder ens. Det er jo som bekendt en fysisk umulighed – og heldigvis for det. Man kunne tilføje, at der er mange andre forskelle i samfundet, som vi heller ikke skal forsøge at fjerne, men tværtimod udnytte positivt, f.eks. etniske, kulturelle eller aldersmæssige forskelle.

Men ligestilling betyder altså, at vi skal være lige og have lige muligheder i tilværelsen, og det skal vi naturligvis kæmpe for. Derfor er det også vigtigt, at ligestillingsministeren ca. en gang om året kommer med en perspektiv- og handlingsplan for ligestillingen, som efterfølgende debatteres her i Folketinget.

I år 2003 har ministeren naturligvis haft travlt med at realisere handlingsplanen, som er blevet omsat til konkrete aktiviteter på en fornuftig måde.

I Det Konservative Folkeparti har vi været godt tilfredse med resultaterne. Men det er som sagt utrolig væsentligt at holde skarpt fokus på fremtiden.

Vi synes, det er fornuftigt, at ministeren i år har valgt en konsekvent prioritering, således at der kun er to nye indsatsområder. Det vil give mulighed for at komme til bunds inden for områderne. Det betyder, at arbejdet igen i år omhandler bekæmpelse af vold mod kvinder, handel med kvinder, integration, ungdom og kønsroller, kvinder i ledelse, forskning og kommunalpolitik som særlige indsatsområder for ligestillingsarbejdet, kønsmainstreaming samt et arbejde med at gøre arbejdsmarkedet mindre kønsopdelt, bl.a. for at mindske lønforskelle mellem mænd og kvinder.

De nye tiltag omfatter fokus på mænd og ligestilling samt en aktiv og ligestillet alderdom.

Der er således nok at tage fat på i det kommende år. Men jeg må tilstå, at jeg har svært ved at finde grund til pessimisme inden for ligestillingsområdet. Det understreges jo navnlig i disse dage af den barselfond, som arbejdsmarkedets parter er nået til enighed om i overenskomstforhandlingerne. Jeg mener, at det er en af de største og mest bemærkelsesværdige forbedringer på ligestillingsområdet i Danmark i mange, mange år. Jeg håber på, at den til fulde vil opfylde sit primære formål, nemlig at gøre det langt mere attraktivt for virksomheder at ansætte yngre kvinder og fremme deres karriere meget mere fordomsfrit end tidligere.

Men den vil forhåbentlig også have en langt mere vidtrækkende effekt. Resultatet af en barselfond vil levere et klart bevis på, at både arbejdsgivere og arbejdstagere, både mænd og kvinder har gavn af at fremme ligestillingsinitiativer og ikke af at bremse dem. Det synes vi lover godt for fremtiden.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Tak til fru Helle Sjelle, som er optimist, og det er selvfølgelig godt; det tror jeg sådan set vi alle sammen er. Spørgsmålet er bare, hvor lang tid den optimisme skal vare, og hvilke resultater der skal generere endnu mere optimisme.

Jeg synes, vi snakker lidt for meget på det her ligestillingsområde, og jeg synes også, der er lidt for meget snak i den her redegørelse. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at dvæle lidt ved et af de nye tiltag, som fru Helle Sjelle også brugte lidt tid på, nemlig en aktiv og ligestillet alderdom.

Jeg synes selvfølgelig, at det er spændende at se på indholdet af de sidste år, som vi mennesker har, og som jo i dag kan være mange. Men hvordan forholder fru Helle Sjelle og Det Konservative Folkeparti sig til hele pensionsproblematikken? Vi ved jo, at kvinder sparer mindre op til deres alderdom, end mænd gør. Det kan have meget store konsekvenser i forhold til, hvor mange penge man har til rådighed i sin alderdom, ikke mindst for kvinder. Har regeringen et bud på det område? Hvad er fru Helle Sjelles holdning til det?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg tror, det er meget vigtigt, at man også tager hul på at diskutere alderdommen, stort som småt, og der er mange ting at diskutere inden for det område. Det er klart, at der kan være et efterslæb med hensyn til pension. Jeg har ikke på nuværende tidspunkt den store, forkromede løsning på, hvordan vi lige med et snuptag løser det problem. Men jeg er meget fortrøstningsfuld ved, at ministeren i det hele taget har sat alderdommen på dagsordenen. Det synes jeg er godt.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu kunne jeg ikke drømme om at efterspørge snuptag på et område, som er så afgørende vigtigt for velfærden og for hverdagen hos den enkelte pensionist.